

Informe 9/00, de 28 de setembre de 2000
COMPLIMENT DELS CONTRACTES DE CONSULTORIA I ASSISTÈNCIA I
DELS DE SERVEIS. ACTE DE RECEPCIÓ

ANTECEDENTS

L'interventor general de la CAIB planteja la qüestió següent:

“La Llei 53/1999, de 28 de desembre, ha addicionat un nou article, 213 bis, a la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques.

En concret, l'apartat 1 d'aquest article estableix:

L'òrgan de contractació ha de determinar si la prestació realitzada pel contractista s'ajusta a les prescripcions establertes per executar-la i complir-la, i requerirà, si n'és el cas, la realització de les prestacions contractades i l'esmena dels defectes observats en rebre-les. Si els treballs efectuats no s'adeqüen a la prestació contractada, com a conseqüència de vicis o defectes imputables al contractista, la podrà rebutjar i quedarà exempt de l'obligació de pagament o tindrà dret, si n'és el cas, a la recuperació del preu satisfet.

El tràmit previst implica la comprovació de si la prestació realitzada s'ajusta o no a les prescripcions establertes per executar-la i complir-la. El contingut d'aquesta actuació pot induir a confusió quant a identificar-lo amb l'acte de recepció que regula l'article 111 de la mateixa Llei de contractes de les administracions públiques. Aquest article estableix al seu apartat 1 que el contracte s'entendrà complit pel contractista quan aquest hagi realitzat, d'acord amb els termes d'aquest i a satisfacció de l'Administració, la totalitat del seu objecte, i al seu apartat 2, que en tot cas, la seva constatació exigirà per part de l'Administració un acte formal i positiu de recepció o conformitat.

En conseqüència, es considera convenient sol·licitar l'opinió de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa sobre les qüestions següents.

1 Ha d'identificar-se el nou tràmit establert a l'article 213 bis amb l'acte de recepció de l'article 111, o ha d'entendre's que es tracta d'actes distints?

2 En cas d'entendre que es tracta d'un mateix acte, l'òrgan de contractació ha d'assistir a la recepció?

3 Si es considera que els tràmits prevists als articles 111 i 223 bis són distints, en quin moment l'òrgan de contractació ha de determinar que la prestació realitzada pel contractista s'ajusta a les prescripcions establertes per executar-la i complir-la: abans o després de realitzar-se l'acte formal de recepció?”

PRESSUPÒSITS D'ADMISSIBILITAT

1. La sol·licitud d'informe l'efectua l'interventor general de la CAIB, qui hi té legitimació, d'acord amb l'article 12.1 del Decret 20/1997, de 7 de febrer (BOCAIB núm. 24, de 25-02-1997), de creació de la Junta Consultiva, i amb l'article 15.1 del Reglament d'organització i funcionament de la Junta (BOCAIB núm. 133 de 25-10-1997).
2. Amb la sol·licitud s'acompanya un informe jurídic emès per l'Assessoria Jurídica de la Secretaria General Tècnica de la Conselleria d'Hisenda i Pressuposts, que tot i que es limita a la transcripció de la norma jurídica afectada i part de l'escrit de la Intervenció, compleix nominalment el que disposa l'apartat 3 de l'article 16 del Reglament esmentat.
3. La documentació aportada és suficient per poder emetre l'informe sol·licitat atès que es compleixen tots els requisits previs d'admissió.

CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

PRIMERA. Després de l'entrada en vigor del Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques (LCAP), en data 22 de juny de 2000, han quedat derogades la Llei 13/1995, de 18 de maig, i la Llei 53/1999, de 28 de desembre, de modificació de l'anterior (excepte la disposició addicional segona). El text refós que aprova el Reial decret legislatiu efectua una numeració nova de l'articulat de la Llei de contractes de les administracions públiques, per la qual cosa les referències a la consulta que planteja la Intervenció han d'entendre's realitzades en relació amb els articles 110 i 213 del nou text, el contingut dels quals correspon als articles 111 i 213 bis (aquest darrer amb redacció donada per la Llei 53/1999) de l'anterior Llei 13/1995.

SEGONA. El dubte suscitat a l'escrit de l'interventor general es concreta en la determinació del contingut de l'article 213 del text refós de l'LCAP, que fou incorporat a la Llei 13/1995 per la Llei 53/1999, i que fa referència, com indica l'enunciat, al "*Compliment dels contractes*", en aquest cas, els de consultoria i assistència i els de serveis.

La incorporació d'aquest nou precepte a l'articulat de la Llei obeeix, en principi, a l'adequació del règim d'aquests contractes amb la sistemàtica que la mateixa Llei estableix per a la resta de contractes.

Així, tenim que, per als contractes d'obres, l'LCAP dedica un capítol (el III, del títol I, del llibre II) que es titula "*De l'extinció del contracte d'obres*", que, al seu

torn, es divideix en 2 seccions, la 1a denominada "*Del compliment del contracte d'obres*", i la 2a "*De la resolució del contracte d'obres*", (articles del 147 al 151).

Una regulació similar s'hi conté per al contracte de gestió de serveis públics, on el capítol V (del títol II, llibre II) denominat "*Dels efectes i extinció del contracte de gestió de serveis públics*", se subdivideix en dues seccions, la 1a "*Del compliment i efectes del contracte de gestió de serveis públics*", i la 2a "*De la resolució del contracte de gestió de serveis públics*" (articles del 164 al 169).

De la mateixa manera, per al contracte de subministrament, el capítol V (del títol III, llibre II) "*De l'extinció del contracte de subministrament*", es divideix en dues seccions, la 1a "*Del compliment del contracte de subministrament*" i la 2a "*De la resolució del contracte de subministrament*" (articles del 190 al 193).

Malgrat això, per als contractes de consultoria i assistència i de serveis, la Llei 13/1995, només preveu al capítol V (del títol IV, llibre II) la "*Resolució d'aquests contractes*", i obvia qualsevol referència a complir-los, que és la forma normal d'extinció dels contractes, i que sí es regulava de manera específica per a la resta dels contractes. Per això, la Llei 53/1999, pal·lià aquesta deficiència tècnica incorporant l'art. 213 bis, i dividint el capítol V en dues seccions, com ocorre a la resta de contractes, la 1a "*Del compliment dels contractes de consultoria i assistència i dels de serveis*" i la 2a "*De la resolució dels contractes de consultoria i assistència i dels de serveis*". Aquesta reforma es completa amb el Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, que aprova el text refós de l'LCAP, el qual, en la seva funció de precisar terminològicament i d'aclarir els preceptes que refon, canvià l'enunciat del capítol V, que només feia referència a la resolució del contracte, pel "*Del compliment i de la resolució d'aquests contractes*" (articles 213 al 215).

TERCERA. Tota la sistemàtica exposada a la consideració jurídica precedent està continguda en el llibre II de l'LCAP, que tracta "*Dels diferents tipus de contractes administratius*", que dedica un títol a cada contracte (el títol I al d'obres, el títol II al de gestió de serveis públics, el títol III al de subministrament i el títol IV als de consultoria i assistència i de serveis). Però les regles generals es troben en el llibre I que tracta "*Dels contractes de les administracions públiques en general*", que en el seu títol V "*De l'extinció dels contractes*" després de dedicar un capítol (d'un sol article, el 109) a definir que: "*els contractes s'extingiran per compliment o per resolució*", els dos capítols següents es denominen: "*Del compliment dels contractes*" i "*De la resolució dels contractes*" (articles del 110 al 113).

En conseqüència, i amb això es contesta la qüestió plantejada, els tràmits regulats a la part general són els mateixos que els fixats per a cada tipus de contracte només que amb les especificitats inherents a cada un d'ells.

QUARTA. La recepció, com a acte formal, és la constatació del compliment del contracte, però, a la vegada, perquè es dugui a terme s'han de realitzar una sèrie d'activitats físiques o materials de comprovació de la realització de la prestació objecte del contracte, que poden determinar que l'acte de recepció no es produeixi en el mateix instant en el qual es realitzen aquestes tasques de comprovació, i es poden fixar terminis per esmenar les deficiències o mancances detectades, la qual cosa donaria lloc, de fet, a una o més reunions de les persones que han d'assistir a l'acte de recepció.

Així, l'article 147, per al contracte d'obres, diu qui ha d'assistir a la recepció, i si aquestes *"no es troben en estat de ser rebudes, s'ha de fer constar així a l'acta i el seu director ha d'assenyalar els defectes observats i ha de detallar les instruccions necessàries i fixar un termini per remeiar-los. Si en haver transcorregut aquest termini el contractista no ho ha efectuat, se li pot concedir un altre nou termini improrrogable o declarar resolt el contracte."*

També l'article 190.2, per al contracte de subministrament, diu que: *"Si els béns no es troben en estat de ser rebuts s'ha de fer constar així a l'acte de recepció i s'han de donar les instruccions necessàries al contractista perquè esmeni els defectes observats o procedeixi a un nou subministrament de conformitat amb el que s'havia pactat."*

I el mateix succeeix, ara, amb l'article 213, per als contractes de consultoria i assistència i els de serveis, quan diu que: *"L'òrgan de contractació determinarà si la prestació realitzada pel contractista s'ajusta a les prescripcions establertes per executar-la i complir-la, i requerirà, si n'és el cas, la realització de les prestacions contractades i l'esmena dels defectes observats en rebre-les..."*.

És a dir, que, a vegades, la recepció no s'esgota en un sol acte material que queda reflectit en una sola acta formal, sinó que a causa de l'esmena de deficiències, hi pot haver una comprovació continuada de la realització de l'objecte del contracte que conclourà o bé amb la redacció de l'acte formal i definitiu de la recepció, o bé, si n'és el cas, amb la possibilitat de resoldre el contracte.

La recepció en els contractes de consultoria i assistència i en els de serveis, als quals es contrau la consulta, no impliquen necessàriament un desplaçament com en el cas de les obres; per això a la pregunta de si l'òrgan de contractació ha

d'assistir a la recepció s'ha de contestar que és l'òrgan de contractació el que, en tot cas, rep per si mateix o per qui el representa.

CONCLUSIONS

1 L'article 213 de l'LCAP complementa i desenvolupa les especificitats de la recepció per als contractes de consultoria i assistència i els de serveis que, amb caràcter general, regula l'article 110, i no constitueix actes o tràmits distints.

2 L'òrgan de contractació és qui té la facultat de determinar si la prestació objecte d'aquests contractes s'ha complert i, en conseqüència, de rebre-la, sense perjudici de la possibilitat de fer-ho per representació.